

E-mail: ny@promedia.by
http://ny.promedia.by

Краіна — мастаку

У раёне Стараварыскага тракта, непалаўкі ад таго месца, дзе будзеся Нацыянальная бібліятэка, ёсць вуліца імя Фердынанда Рушчыцы — мастака, якога шануюць як нацыянальнага гения ў Беларусі і ў Польшчы. 22 красавіка тут была ўрачыста адкрыта мемарыяльная шыльда работы скульптара Паўла Ванішката. На ўрачыстасці браў слова на чале ўдзельніц Управління культуры Міністэрства культуры Беларусі, старшыня Беларускага саюза мастакоў Уладзімір Басалыга, дырэктар Нацыянальнага мастацкага музея Уладзімір Пракапцоў, другі сакратар Польскай амбасады Марыян Семковіч, а таксама аўтар шыльды.

Партрэт Рушчыцы змяшчаюць на тэрыторыі пераходнага ў аб'ёмную пластыку жывапіснага краявід. Тэкст шыльды паведамляе аб прыналежнасці мастака да двох братніх культур — беларускай і польскай.

Пётра ВАСІЛЕЎСКІ.

На здымку: Уладзімір Пракапцоў, Уладзімір Басалыга, Марыян Семковіч, Павел Ланцкі.

ПУЛЬС

На сесіі ПАСЕ зноў беларуская тэма

Пасля СМІ і расследаванняў спраў зніклых у Беларусі людзей будучы аб'яўлены на яснай сесіі Парламентскай асамблеі Савета Еўропы, якая пройдзе ў Страсбургу (Францыя) з 26 па 30 красавіка.

Як паведамляе прэс-служба Савета Еўропы, слуханні па гэтых пытаннях пройдуць 28 красавіка.

Вольга ЛАПІКАВА.

Джордж Крол сустраэся з Аляксандрам Штурко

Пытанні барацьбы з міжнароднай злачыннай дзейнасцю, у тым ліку з незаконным гандлем людзьмі, абмяркоўваліся на сустрэчы першага намесніка міністра ўнутраных спраў Беларусі Аляксандра Штурко з паслом ЗША ў Беларусі Джорджам Кролам.

А.Штурко зазначыў, што злачынная дзейнасць па гандлі людзьмі набывае міжнародны характар, таму паспяховая барацьба з гэтай з'явай магчыма толькі пры ўмовах цеснага супрацоўніцтва ўсіх дзяржаў.

Пасол ЗША, са свайго боку, паведаміў, што Злучаныя Штаты надаюць вялікае значэнне забеспячэнню эфектыўнага міжнароднага ўзаемадзеяння па пытаннях барацьбы з гандлем людзьмі, што атрымала шырокае распаўсюджванне.

Як было зазначана на сустрэчы, паміж беларускімі і амерыканскімі праваахоўнымі органамі наладжана канструктыўнае супрацоўніцтва па барацьбе з гэтымі і іншымі небяспечнымі міжнароднымі злачынствамі, якое ўжо дало практычныя вынікі ў выглядзе прадукцыі дзейнасці шэрагу злачынных груп.

Грына ЛЕУШЫНА.

Бібліятэку імя Леніна перайменаваць у бібліятэку імя Васіля Быкава

лічаць чыноўнікі Віцебскага аблвыканкама

Віцебскі аблвыканкам лічыць немэтазгодным наданне імя народнага пісьмемніка Беларусі Васіля Быкава Віцебскай абласной бібліятэцы імя Уладзіміра Леніна. Як паведамляў у незарэгістраванай Асамблеі няўрадавых дэмакратычных арганізацый Беларусі, аб гэтым гаворыцца ў адказе ўправлення культуры Віцебскага аблвыканкама на запыт групы выбіханаў накіраванага перайменавання абласной бібліятэкі імя Леніна ў гонар нараджэнца вёскі Бычкі Ушачскага раёна Віцебскай вобласці Васіля Быкава.

Чыноўнікі лічаць, што "перайменаванне 60-дзяці выважэння Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў немэтазгодна перайменаванне дзяржаўную ўстанову "Віцебская абласная бібліятэка імя У.І.Леніна", бо гэта справяе супрацьстаянне ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны".

Па словах дырэктара абласной бібліятэкі Аляксандра Сямкіна, у гэту ўстанову прыйшлі тры лісты, у якіх ветэраны вайны выказваюць катэгарыяльна супраць змянення існуючай назвы бібліятэкі.

Ва ўправленні культуры аблвыканкама пацвердзілі факт некалькіх тэлефонных звадкаў ад ветэранаў. Прычым некаторыя з іх былі дошчы аграблівымі.

Марат ГАРАВЫ.

Візы ў Польшчу патаннелі ўдвай

Турагенцыя «Альтус-плюс» запрашае 25 красавіка

Легендарныя замкі Беларусі

Праграма туру:

Піла

Замак (1323 - 1325 гг.)

Касцёл Божай Міласэрнасці (кан.20 ст.)

Касцёл піраў (1797 - 1825 гг.)

Фарны касцёл (1765 - 1770гг.)

Наваградск

Замак (руны) спрадзіны 13 ст.

Барыскальскі царква (1519г.)

Фарны касцёл (1712 - 1733гг.)

Мір

Замак (13 ст.)

Капліца-усыпальніца (1904 г.)

Касцёл піраў (фарны) (1584 - 1593 гг.)

Траецкая царква (спрадзіны 16 ст.)

Нясвіж

Палацава-замкавы ансамбль (16-18 ст.)

Касцёл езуітаў (фарны) (1584 - 1593 гг.)

Ратуша і гандлёвыя рады (канец 16 ст.)

«Дом на рынку» (1721 г.)

Манастыр Бенедыкцінаў

Вяжа-званіца (1760-н.г.)

Слупская брама (18 ст.)

Кошт - 18 000 р. для дзяцей

і 21 000 р. для дарослых.

Заходзьце:

Фабрычнага 9, офіс 13

Тэл: 222-88-76, 755-03-70

http://altusplus.narod.ru

Андрэй СЕРАДА.

ПАРАЛЛІ

Мінск можа пазбавіцца аднаго са сваіх манументальных экзотаў «эпохі сацыялістычнага рэалізму»

У апошнія гады існавання СССР абраныя савецкія помнікі ў рэспубліках Прыбалтыкі даводзіліся вайсковую сілаю. Памятаю газетны здымак: помнік генералу Чарняхоўскаму ў Вільні, а побач з ім — узброеныя вайскоўцы на бронетранспарце.

У Беларусі да гэтага не даходзіла, але дыскусія адносна лёсу савецкай манументальнай спадчыны ў нас была даволі гарачай. Але далей слоў справы не пайшлі. Ніводны помнік Леніну ці яшчэ якому наменслатурану большавіку за гады Незалежнасці не дэмантавалі, бо гэты было б уларам па афіцыйнай ідэалогіі, якая грунтуецца на «савецкіх каштоўнасцях». І ўсё ж у бліжэйшы час Мінск можа пазбавіцца аднаго са сваіх манументальных экзотаў эпохі «сацыялістычнага рэалізму». Будынак на праспекце Машарава, які не адно пакаленне мінуўчой ведае як Дом маладзёў, мае на фасадзе вяслярную рэльефную кампазіцыю на тэму міжнароднай салідарнасці працоўных работы вядомага скульптара Анатоля Арышова.

Кіруючыя ўстановы, якой належыць будынак, маюць за намір рэльеф на фасадзе перамясціць на інфармацыйнае

табло. Значышлі і аргумент на карысць свайго ідэі. Маўляў, такое папярэджанне мастацтва не стасуецца з храмам, што стаіць побач. Не зразумела, праўда, наколькі гарманічным будзе суседства храма і вільнага экрана, на якім будзе рэкламавацца прадукцыя Цэнтра моды, у тым ліку рэчы для пляжу і спалыні. Да і Хрыстосе, памятаеце, лічыў суседства храма з крамаю ненармальным, прычым змагаўся з непажаданымі суседзямі называліся для сябе гвалтоўнымі сродакмі.

Я не амаю, камуністычных ідэй і масштату «сацыялістычнага рэалізму», але, на мой погляд, пытанне, што лічыць помнікам гісторыі і культуры, а што — не, мусяць вырашаць кампетэнтныя асобы. Эпоха, што скончылася са сканам СССР, ужо стала часткай мінуўчых, і яе рэліквіі ў новым капіталізме набываюць новы санс. Зрэшты, гэты рэльеф — твор унікальнай для нашага мастацтва тэхнічна выканання. Калі ён знікне, не будзе як патульчыць на канкрэтным прыкладзе студэнтам мастацкай акадэміі, як робіцца з металу вількі рэльеф.

Пётра ВАСІЛЕЎСКІ.

ЗАКУЛІСЬЕ

Идеологическая «неотложка» от Радькова

Судя по всему, министр образования Беларуси Александр Радьков делает все для того, чтобы вызвать недовольство со стороны студентов и профессорско-преподавательского состава

В начале апреля Радьков «в целях совершенствования учебно-воспитательного процесса и организации идеологической работы в высших учебных заведениях» подписание приказ «О неотложных мерах по организации идеологической работы в вузах» и утвердил соответствующий «План неотложных мер». Вот лишь некоторые пункты данного документа (стилистика и грамматика документа сохранены).

«Усилить работу среди студентов и профессорско-преподавательского состава по пропаганде государственной символики, института президентства и роли личности президента Республики Беларусь в решении идеологических задач и как олицетворения единства нации, обеспечивающего политическую и экономическую стабильность страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

«Не допускать в учебных заведениях деятельности незарегистрированных общественных объединений».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ЗАГАД

07.04.2004 г. № 83

О неотложных мерах по организации идеологической работы в вузах

В целях совершенствования учебно-воспитательного процесса и организации идеологической работы в высших учебных заведениях

ПРИКАЗЫВАЮ:

1. Утвердить план неотложных мер по организации идеологической работы в учреждениях, обеспечивающих получение высшего образования, согласно приложению, и организовать его исполнение в установленные сроки.

2. Ректорам учреждений, обеспечивающих получение высшего образования, представить в Министерство образования информацию о принятых неотложных мерах по организации идеологической работы.

Срок исполнения — до 12.04.2004

3. Контроль за выполнением приказа возложить на заместителя Министра Т.Н. Ковалева.

Министр А.М. Радьков

«Подготовить совместно с МВД постановление по совершенствованию направления граждан РБ на работу по студенческим программам, предусмотренное высшими учебными заведениями вузов» и утвердил соответствующий «План неотложных мер».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

«Не допускать в учебных заведениях деятельности незарегистрированных общественных объединений».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

«Не допускать в учебных заведениях деятельности незарегистрированных общественных объединений».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

«Не допускать в учебных заведениях деятельности незарегистрированных общественных объединений».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

«Не допускать в учебных заведениях деятельности незарегистрированных общественных объединений».

«Усилить контроль за поступлением средств из различных общественных и зарубежных фондов, за реализацией международных образовательных программ, финансированием обучения и стажировок, временного трудоустройства белорусских студентов за пределами страны».

«Обеспечить контроль за содержанием наглядной агитации, стенограмм, студенческих и вузовских газет, за использованием внутривузовской сети ИНТЕРНЕТ».

«Обеспечить четкую и строгую систему пропуски в учебные корпуса и общешкольные студенческие, не допуская проникновения в них посторонних лиц».

Надеор'е

У Мінску сёння ўзровень чакання — +10...+12, уначы — +5...+7, на працягу сутак — без ападкаў; у Брэсце ўзровень — +13...+15, уначы — +6...+8, на працягу сутак — без ападкаў; у Гродне ўзровень — +10...+12, уначы — +5...+7, на працягу сутак — без ападкаў; у Віцебску ўзровень — +7...+9, дождж, уначы — +3...+5, без ападкаў; у Гомелі ўзровень — +17...+19, без ападкаў, уначы — +7...+9, дождж; у Магілёве ўзровень — +15...+17, уначы — +5...+7, на працягу сутак — без ападкаў.

www.meteo.by

ЭКОНОМИЧЕСКИЙ БАРОМЕТР

За дивиденды можно купить лишь льготный талончик на проезд

По 117 рублей в год на одну акцию получают акционеры ОАО «Гродно Азот». С таким размером дивидендов каждая акция окупится за 478(1) лет.

Такое решение было принято на последнем собрании акционеров предприятия, которое впервые решило вопрос о размере дивидендов. Пенсионеры, который купил одну акцию, 117 рублей как раз хватит на льготный талончик, чтобы доехать до завода, говорит председатель независимого профсоюза ОАО «Гродно Азот» Сергей Антусевич. Цена акции для работников завода составила в прошлом году 56 тысяч рублей. Акция завода выкупилась только 576 работников из более чем 11 тысяч человек, которые имели на это право. В основном люди покупали по одной-три акции. Коллектив выкупил немногим более 500 акций, что составило пакет всего в 0,036%. Основной пакет акций, более 99%, — в руках государства, им управляет концерн «Белнефтехим».

На последнем собрании акционеров, где решался вопрос о дивидендах, присутствовало около 300 работников-акционеров. И только один из них осме-

лился выразить возмущение тем, что его голос не влияет на решения.

— На этом собрании работники наконец поняли, что они больше не хозяева своего предприятия, — говорит Сергей Антусевич. — Что все они, в том числе и руководители, и те, кто отдал заводу 30 лет жизни, — это всего 0,036%. Даже если бы на собрании присутствовали только представители концерна и не одного работника предприятия, то оно все равно было бы легитимным! Наш профсоюз предупредил об этом 2 года назад, когда было принято решение об акционировании предприятия. И наша позиция не изменилась, она единственно верная для организации, которая защищает интересы работников, потому что сейчас защищать эти интересы стало гораздо сложнее. В Польше при «дикой приватизации» коллективу отдавалось 10% акций, и никто даже не задумывался о том, что это может быть неправильно. А при 10% коллектив мог бы выдвигать своего представителя в наблюдательный совет. Сейчас для нас это совершенно закрытый орган.

praca-by.info

ГОРЬКО!

Рецепт выздоровления

Людмила ГРЯЗНОВА

В коридоре эндокринологического диспансера, заполненного больными, жутко закричала женщина. Сначала никто ничего не понял. Нечеловеческий крик всех привел в оцепенение. Отойдя от шока, люди увидели, что ее сын повалился на бок, потеряв сознание. Женщина подумала, что он умер, и пыталась своим криком вернуть его к жизни. Кто-то позвал врача. Из кабинета высочайшей медсестры, дала мальчику нашатыря и набросилась на мать. Чего кричишь, не знаешь о болезни сына — диабет! На голый крик доктор в спешном поведении у ребенка, страдающего диабетом, такое может случиться.

Мальчик пришел в сознание и стал пить воду. Мать суетливо жестикулировала и что-то невинно бормотала. Видно было, что молодая женщина, замученная болезнью сына, сама нуждается в помощи врача.

Сидевшие вокруг больные горестно задумались о мальчике и собственной судьбе. Еще лет двадцать назад мало кто знал об анализе, который они сейчас должны были сдать. До чернойбыльской катастрофы люди боялись, но теперь стали бояться во много раз больше и сдавать диковинные анализы. Жизнь превратилась в хрупкую нить, способную оборваться в любой момент.

Не полагаясь на заботу государства, граждане стали обращаться к врачам и искать помощи в поликлиниках. По утрам, когда раздаются талончики, поликлиники напоминают дефицитные магазины дореволюционных времен. Покорные больные стоят в длинных очередях, желая получить заветные талончики. Иногда приходится занимать очередь с шести часов утра. К таким специалистам, как невропатологи и эндокринологи, пробиться почти невозможно. Чтобы сдать некоторые анализы, надо записываться за три месяца вперед. Но на очереди определяются не заканчиваются. Счастливчики, держащие в руках результаты анализов и талончики к врачу, еще должны попасть на прием. Среди больных у дверей врача происходит настоящая «коррида». Одни считают, что очередь должна быть по времени, указанным в талончике, другие — живой очередью. Кто-то проскакивает просто так, кого-то врач вызывает сам. Если за два-три часа удается войти в заветный кабинет, то считайте, что вам повезло.

Но, замученный вереницей больных, врач слабо выныкает в вашу историю, пытаясь за шесть минут осмотра прописать стандартные лекарства. На индивидуальный подход надеяться не приходится. Ваше счастье, если у вас стандартный случай. Если что-то специфическое, то вам, не исключено, придется страдать от неправильно назначенного лечения.

Главный и самый лучший совет врача — хорошо питаться и не волноваться — вдобавок разбивается о ваш ограниченный бюджет и нервную работу. От зарплаты после оплаты коммунальных услуг почти ничего не остается. О каком полноценном питании можно говорить, если в большинстве на день приходится по два доллара!

Что делать, как сохранить себя и свое здоровье в таких условиях? Да, можно вытерпеть криком вернуть сына из небытия. Приложить нашатырь и дать напиться воды... до следующего аморока. Да, можно сдать анализы, узнать о гормональном составе крови. Убедиться, что пока нет смертельной опасности, у мизерных таких же показателей. Да, можно проворваться к врачу и получить рецепты. Пить годами лекарства и дрожать за каждую копейку тощего на глазах семейного бюджета.

Так может быть, стоит подумать о том, что каждый из нас особый случай, вызванный неслучайностью или личными неудачами, а вызвана она общей причиной — социальным Чернобылем! Чернобылем, произошедшим в апреле 1996 года, и ставшим причиной для установившимся в июле 1994 года.

Одинокие материнские крики и индивидуальные посещения поликлиники ничего не изменят. Социальные болезни лечатся сообща. Только народ может заставить власть отчитываться за миллионы долларов, потраченных на объекты не первой необходимости, а не на больницы. Только народ может заставить власти вернуть денежные доходы, украденные из наших пенсий и зарплат. Только народ может спасти миллионы людей от изнурительной жизни в стране.

26 апреля, в последний понедельник месяца — очередная годовщина страшной трагедии. Чернобыльский шлях — это не акция оппозиции, это народная манифестация, ворованная боль миллионов людей и надежда на выздоровление нации. У индустриального Шляха нет возможностей для распространения информации по радио и телевидению, нет газет для объявлений, нет автобусов для ползновения участников. Поэтому обращаемся к каждому гражданину Республики Беларусь с просьбой передать информацию о Чернобыльском шляхе родственникам, коллегам, соседям и просто прохожим. Придя на Чернобыльский шлях, мы можем доказать себе и всем, что мы — народ, способный избавляться от социальных болезней, имеем право «людьми зваться».

Марина КОКТЫШ.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

29 апреля Джордж Буш и Дик Чейни представят перед комиссией «9/11»

Президент США Джордж Буш и вице-президент Дик Чейни 29 апреля ответят на вопросы независимой комиссии, которая расследует теракты 11 сентября, сообщает Reuters со ссылкой на источник, «заслуживающий доверия». Это выступление было запланировано заранее, но точная дата официально до сих пор не была объявлена. О том, на какие вопросы предстоит ответить Бушу и Чейни, также неизвестно.

Ранее перед комиссией выступили генеральный прокурор США Джон Эшкрофт, бывший директор ФБР Луис Фри, бывший глава антитеррористического отдела ФБР Дейл Уотсон, а также советник президента США по национальной безопасности Кондолиза Райс. Комиссия рассчитывает закончить работу над докладом в июле этого года, после чего он будет передан администрации президента, которая намерена проверить доклад перед публикацией. Как сообщил председатель комиссии Томас Кин, Белый дом намерен удостовериться, что в текст не попадут секретные сведения разведывательного характера.

Книга рекордов Гиннесса осиротела

В Великобритании в возрасте 78 лет скончался основатель «Книги рекордов Гиннесса» Норрис Макуиртер. Он скончался в результате сердечного приступа во время игры в теннис в себя в поместье в английском графстве Уилтшир.

Норрис Макуиртер основал «Книгу рекордов Гиннесса» в 1955 году вместе со своим братом Россом, который погиб в 1975 году в результате покушения. Поначалу Книга, которую спонсировала пивоваренная компания Guinness, регистрировала лишь охотничьи и спортивные рекорды. Однако потом братья перешли на регистрацию любых достижений человечества, пусть даже и весьма экстраординарных, таких как самые длинные усы и ногти, самый большой пузырь, надутый из жевательной резинки, или самый старый триптистер.

За всю историю было продано более 100 миллионов экземпляров Книги, которую издавали на 37 языках. Популярность Книги настолько высока, что журнал Sports Illustrated ввел специальный термин «Гиннесс спорт», которым называют многочисленные попытки людей любыми способами попасть в списки «рекордсменов Гиннесса».

Мордехай Вануну: я символ свободного духа

Мордехай Вануну, в свое время раскрывший секретную ядерную программу Израиля, вышел на свободу после 18 лет тюрьмы.

Импровизированная пресс-конференция началась со слов: «Я — Мордехай Вануну, человек, рассказавший миру о ядерном оружии Израиля».

«Я очень рад, что я сделал то, что я сделал. Сейчас у меня нет никаких секретов. После того как была опубликована статья, все секреты кончились», — сказал Вануну.

«Я страдал 18 лет, потому что я христианин, если бы я был иудеем, ничего этого бы не было», — продолжил освобожденный.

Вануну рассказал, как агенты Моссада укрывали его в Риме в 1986 году и перевезли в Израиль. Вануну также обвинил администрацию тюрьмы, где он провел 18 лет, 12 из которых — в одиночной камере, в том, что она полностью подчинена Моссаду.

«Я символ свободного духа. Со мной произошло то же самое, что с Советским Союзом. После 70 лет коммунистического режима люди там все равно чувствовали себя свободными. Я проявил в тюрьме 18 лет, но я свободный человек», — сказал Вануну.

Вануну заявил, что Израиль должен отказаться от ядерного оружия и предоставить свои ядерные объекты для инспекции МАГАТЭ.

По словам Вануну, в последний месяц перед освобождением

агенты Моссада пытались сломить его. «Они изолировали меня, отняли у меня все вещи, и все сотрудники тюрьмы были с ними заодно», — рассказал он.

«Я хочу покинуть Израиль и начать свою жизнь заново, я хочу уехать в США и заняться историей», — на этих словах закончилась пресс-конференция.

Многие израильтяне считают Вануну предателем, однако есть у него и сторонники. У здания тюрьмы собралось около 200 активистов международного антиядерного движения, которые встретили его как героя.

Выкрики из толпы звучали разные — от «Смерть Вануну» до «Вануну — герой».

Израильские власти говорят, что 50-летний Мордехай Вануну, намеревающийся покинуть стра-

ну, до сих пор располагает секретной информацией.

Израиль вел целый ряд ограниченный для бывшего ядерного физика. Ему не выдают загранпаспорт, запретят появляться вблизи морских портов и аэропортов и без разрешения встречаться с иностранцами.

Вануну также запрещено подходить к израильтянам в течение года, посещать иностранные посольства и обсуждать ядерные секреты Израиля.

Вышедшему ученому запрещено давать интервью средствам массовой информации. Пресс-конференция у тюрьмы была исключением.

По распространенной оценке, у Израиля имеется около 200 ядерных боеголовок.

Чарнобыльской мяжы быць не павінна

Юры ХАДЫКА, намесні старшыні Партыі БНФ

Упершыню галавіна аварыі на Чарнобыльскай АЭС была адзначана маўклівым мтытэнтам на плошчы Леніна 26 красавіка 1989 года. Цішыню паршталі толькі ядзры звану. У гэтым быў вялікі сімвалічны сэнс. Вынікі катастрофы былі строгай таямніцаю, хаця з розных бакоў — ад навукоўцаў і медыкаў, з пацярпелых рабёнаў — даходзілі вельмі трывожныя весткі. І тады Сойм БНФ «Адраджэнне» прыняў рашэнне восенню правесці масавую акцыю «Чарнобыльскі шлях», каб прымусіць улады надрукаваць малыя забаружданыя раёнаў і публічна абмеркаваць заклікі па абароне насельніцтва краіны.

Першы «Чарнобыльскі шлях» адбыўся 30 верасня 1989 года. Каб атрымаць дазвол на яго правядзенне, мне давялося выступіць на пасяджэнні Савета міністраў БССР. Сацыялісты ўзялі былі такі маршрут, што пасля канфлікту з рэжымам забаронага мтытэнта калі Маскоўскіх моілак узялі 1988 г. камуністычны арат па не паспелі забараніць гэтую акцыю.

Шчасце прародзіла па праспекце Леніна ад галавінік заклікаў да самаго Дня ўрада. У прыняццё ўзялі не меней 40 тыс. чалавек, якія сімвалічна ўзялі ў шэрагах дэманстрантаў былі дэлегаты пацярпелых раёнаў. Быў Аляксей Аляхавіч, які прыляцеў з Масквы. На мтытэну выступіў віцэ-прэзідэнт АН СССР акадэмік Велікаў. Навукоўцы як сімвалічны, так і беларускі акадэмік навуц талы востра перажывалі народную трагедыю. Алізін з аўтарытаў няўдалага прасекта АЭС малалы акадэмік Лягасцаў скончыў жыццё самагубствам.

Арганізатары шэсця, зразумела, былі асуджаныя за атрымку руху трайлібусаў. Але акцыя дала плёк. З таямніцы была сарваная заслона. Малыя забаружданыя землі былі надрукаваныя, і ў грамадстве пачалася дыскусія. Яна была вельмі вострая, хаця ў той час яшчэ не было вядома, што радыяцыйныя хмары па галовы сваіх сем'яў атупілі па загадзе з Масквы лётчыкі Гомельскага авіяпадару.

ад радыяцыйна чалавеку, які атрымаў за жыццё апрамянаванне на 70 бэр, вельмі малая. Скажам, роўная адной тысячнай. Гэта значыць, што ў невялікім калектыве працоўных на АЭС з тысяч чалавек, якія будуць там працаваць усё жыццё, ад радыяцыйна памр толькі адзін чалавек. Такі выпадак можна наогул не заўважыць.

Іншая справа, калі малыя дозы радыяцыйнага ірадыацыі ў паметры 70 бэр атрымліваюць 10 млн. чалавек. У гэтым выпадку ад радыяцыйна памр ўжо 10 тысяч чалавек. І яшчэ болей, паколькі будуць нараджацца новыя людзі, якія з дзяцінства будуць спажываць радыяцыйна з прадуктамі, атрыманымі на забаруждзаных землях. Менавіта гэтую палітыку праводзіць сёння беларускі ўрада, аддаўшы загад аднавіць сельскагаспадарчую вытворчасць на тых землях, якія былі аселеныя па рашэнні Вярхоўнага Савета 12-га склікання.

Тады, на пачатку 90-х гадоў мінулага стагоддзя, дэпутаты парламенцкай фракцыі БНФ і беларускія навукоўцы залелі дамагчыся таго, што злучынная

канцэпцыя Іліна была адкінутая. Была прынятая шырокая праграма па адсяленні людзей з дужа забаруждзанах тэрыторый і забеспячэнні тых, хто застаўся на меней забаруждзанах, але небяспечных, чыста сжаю. Былі ўстаноўлены льготы для лівідатараў, што захавалі, і для дзяцей, якія нарадзіліся ў чарнобыльскай зоне.

Для гэтага планавалася выкарыстаць 31 млрд. руб. якія выдаткаваў Савет міністраў СССР для пераадолення наступстваў чарнобыльскай трагедыі ў Беларусі — краіне, найбольш забаруждзанай радыяцыйна, прычым не па сваёй віне.

Аднак пасля распаду СССР урад Расійскай Федэрацыі чамусьці вырашыў, што гэтыя грошы не трэба выплачваць Беларусі. Што гэты доўг у паметры некалькіх дзясяткаў мтытэраў долараў не датычыцца міжнародных абавязкаў новай Расіі. Яна прызнала свае даўгі перад Францыяй і Англіяй, патрабуе вяртання пазык СССР ад афрыканскіх і лацінаамерыканскіх краінаў, але нават не згадвае пра свой доўг «братняй» Беларусі.

Пакуль Лукашэнка застыа будаваў з Расіяй саюзную дзяржаву, чакаў ад яе, што ён успомніць пра гэты вялізны доўг Масквы, не выплаціў. Але сёння, калі яны ітэграцыйныя злучыліся ў адну астыў і ён адчуў, што такое газавы шантаж, прышоў час нагадаць пра гэтыя грошы. Лепш вярнуць іх, чым пазбавляць ільгот хворых чарнобыльцаў і ўзнаўляць вытворчасць сельскагаспадарчай прадукцыі на забаруждзанах землях. Колькі б ні змешвалі брудныя асбожжы, малалі і мсты з чыстымі, радыяцыйна, якія ў іх патрапілі, нікуды, акрамя страўнікаў беларусаў, не трапляць. А гэта значыць, што людзі будуць паміраць ад радыяцыі, які і раней.

Апошнім часам Лукашэнка стаў дадаць свае «чарнобыльскія шляхі». Не толькі грамадзяні, але і ўрад павінен памятаць гэтую эпічэную дату. Значыць, яе скарэктаваў сэнс. Чарнобыль радыяцыйна не павінен стаць мясцовай паліцэю ў грамадстве. Няхай агугнае гора, пастаянная небяспека дадуць нам сілы перамагчы Чарнобыль духоўна, эканамічна і палітычна.

(«Белорусские новости»)

ЭКСКЛЮЗІЎ

Як вядома, зараз у Беларусі знаходзіцца спецыяльная місія, у якую ўваходзяць прадстаўнікі Міжнароднай Канфедэрацыі свабодных прафсаюзаў (МКСП) і Міжнароднай арганізацыі працы (МАП). Місія вывучае сітуацыю з парушэннямі ў Беларусі правоў прафсаюзаў. Візіт міжнародных змясараў працянецца да суботы, 24 красавіка. Нагадаем, што ў выніку працы камісіі мяркуецца падрыхтаваць справаздачу, у якой будуць зроблены спецыяльныя заключэнні, а таксама парады беларускім уладам наконт таго, якія меры пажадана прыняць дзеля выпраўлення сітуацыі з правамі прафсаюзаў. Невыкананне гэтых рэкамендацый можа пацягнуць за сабой пэўныя міжнародныя санкцыі.

Па прывядзе камісіі ў Мінск на мінулым тыдні ён прадстаўнікі адразу ж паведамілі, што не будуць мець афіцыйных сустрэч з журналістамі. Але для «Народнай волі» было, у рэшце рэшт, зроблена выключэнне. З карэспандэнтам газеты гутарыць 48-гадовы белыцелі моляскае паходжання Янэк КУЧКЕВІЧ, які працуе ў брусельскім офісе Міжнароднай канфедэрацыі свабодных прафсаюзаў яшчэ з 1982 года.

Янэк КУЧКЕВІЧ, дырэктар дэпартаменту на правах прафсаюзаў Міжнароднай Канфедэрацыі свабодных прафсаюзаў (МКСП):

«Лукашэнка будзе ўтрымліваць уладу да таго часу, пакуль людзі Беларусі будуць дазваляць сабе цярэць рэпрэсіі гэтага чалавека»

— З якой мэтай Вы завіталі ў Мінск, св. Кучкевіч, які Вашы ўражанні?

— Я прадстаўляю ў гэтым працэсе сведкаў. На працягу многіх гадоў я вывучаў скаргі, якія тычыліся парушэнняў правоў прафсаюзаў у Беларусі. Мне ўражанні, якія, натуральна, адлюстроўваюць пэўныя мае арганізацыі — Міжнародная канфедэрацыя свабодных прафсаюзаў, падкрэслваюць, што ўрад Рэспублікі Беларусь сапраўды сістэматычна парушае фундаментальныя правы незалежных прафсаюзаў. Мэта майго візіту ў Мінск — сустрэцца з прадстаўнікамі незалежных прафсаюзаў, абмяняцца поглядамі і ўзгадніць пазіцыі і пазіцыі, якія сведкі прадстаўляюць камісіі па даследаваннях Міжнароднай арганізацыі працы.

— Наколькі я ведаю, лав Янэк, працэс барацьбы за правы прафсаюзаў для нас ужо чужыя? Так?

— Так, я займаюся гэтай справай пачынаючы з 1983 года. Мой першы працэс тычыўся Польшчы пачатку 1980-х гадоў, потым я ўдзельнічаў у разглядах справы дыскрымінацыі этнічных меншасцей у Румыніі напрыканцы 80-х — пачатку 90-х гадоў, затым Бірма. Беларусь для мяне мае чужы характар. І гэты першы працэс, дарчы, калі наша канфедэрацыя выкарыстоўвае досвед сведкаў. Што тычыцца Вашага пытання, то я б не называў тэрмінаў нахвост «перамога» ці «параза»...

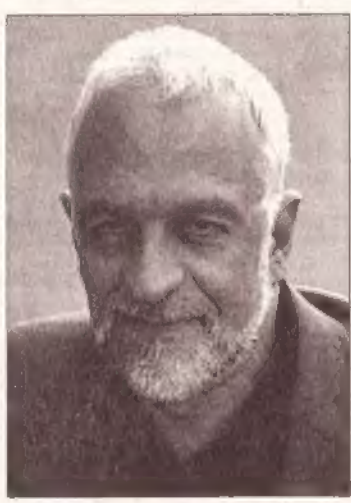
— А якое правільнае слова, каб характарызаваць Ваш поспех у докахе віні ўрада ў парушэнні нечых правоў?

— Пасляхова вынік нашай справы можа прывесці прыкладна да такой фармулёўкі: «Камісія па даследаваннях Міжнароднай арганізацыі працы (МАП) прызнала, што абавязаваныя супраць ураду Беларусі ў парушэнні правоў прафсаюзаў павердзіліся, а рэкамендацыі МАП для ўрада гэтай краіны знайшлі ў аднаўленні міжнародных стандартаў».

У гэтым сэнсе можна сказаць, што мы выйграў папярэднія тры працэсы.

— Якая была рэакцыя, напрыклад, ураду Польшчы і Румыніі на вердыкт Міжнароднай арганізацыі працы, калі правы ў гэтых краінах былі прызнаныя парушанымі?

— У Польшчы тагачасны ўрад адмовіўся ўдзельнічаць у паслядзейных камісіі па даследаваннях. Калі ж МАП надрукавала сваю справаздачу, настойраў дзяна рэрада Ярузельскага быў настолькі сапаваны, што яны адразу ж вывелі Польшчу з шэрагаў МАП. Калі ж, у рэшце рэшт, Польшчы

вырашыла вярнуцца туды праз тры гады, Міжнародная арганізацыя працы прымушала гэтую краіну паліцыі членскі ўзнос у паметры сямі мільянаў долараў за ўвесь гэрым адсутнасці ў гэтай міжнароднай арганізацыі. Гэта было пэўнай санкцыяй за дэмартацыйныя польскія ўлады.

У Румыніі ўрад з самага пачатку адмовіўся ўдзельнічаць у працэсе, які пачаўся ў чэрвені 1989 года. Урад спрабаваў «захаваць рот» камісіі па даследаваннях МАП і даказаць, што нібыта ўрад Румыніі — гэта дэмакратычны ўрад, які дзейнічае ў дэмакратычнай краіне і, маўляў, няма патрэбы прызнаваць ніякія камісіі. МАП, наадварот, загадала сваёй камісіі па даследаваннях працягваць работу ў Румыніі.

Урад спрабаваў пераканваць МАП выкарыстаць гэтыя грошы на трыніці ці семінары, таму што камісія па даследаваннях — гэта дастаткова дарагая рэч. У Румыніі яе праца каштавала каля 500 тысяч долараў. Але даследаванні былі прынятыя, і ўрад Румыніі, у рэшце рэшт, быў прызнаны вінаватым у парушэнні правоў венгерскіх і цыганскіх меншасцей.

— Давядзе вернемся да Беларусі. Аляксандр Ярануц, дідэр Беларускага кангрэса дэмакратычных прафсаюзаў, у ітэраю «Народная воля» парашаў даследавальніцы Міжнароднай арганізацыі працы з судовым працэсам, у якім ёсць і абвінавачанні, і абвінавачанні, і сведкі... Ці падтрымліваеце Вы такую думку?

— Ярануц правільна разважае. Гэта свабоднае суд на рынку працы. Ён, каліне, адраўнавацца ад суда над палітычнымі злачынцамі. Але гэта таксама суд. МАП з часоў свайго заснавання ў 1930 годзе 20 разоў склікала камісію па даследаваннях парушэнняў правоў чалавека. Зараз гэта адбылося ў дваццаці

першы раз, і разглядаецца беларуская справа. Вы бачыце, што МАП прыбягае да стварэння спецыяльнай камісіі па даследаваннях у выключных выпадках. Гэта значыць толькі адно: у Беларусі сапраўды ёсць праблемы. Калі ўжо камісія склікае, то справы гэта сур'ёзныя, і ў Беларусі існуюць сур'ёзныя парушэнні міжнародных правоў. Камісія па даследаваннях МАП функцыянуе як сапраўдны міжнародны суд. Члены камісіі — юрысты вельмі высокай міжнароднай кваліфікацыі, якія маюць высокую міжнародную рэпутацыю ў сваёй сферы. Яны нават апранаюць, як судзіі міжнароднага суда ў Гааге. Таксама адзначаю, што яны незалежныя ад Міжнароднай арганізацыі працы, яны не з'яўляюцца структурай МАП і таму абсалютна аб'ектыўныя.

— А якія ролі ў гэтай справе вайна арганізацыі — Міжнароднай канфедэрацыі свабодных прафсаюзаў?

— Мы выступаем як абвінавачваючы бок, як пракурор, я сказаў бы. Урад Беларусі не павінен правы прафсаюзаў, правы чалавека. З інаша боку, мы вельмі спадзімся, што ён, гэты ўрад, будзе павольніць сабе ў шыбаванай манеры і не будзе пераследваць тых грамадзян Беларусі, якія выступаюць у якасці сведкаў у гэтым працэсе. Калі нейкія адмоўныя заклікі з боку ўрада Беларусі будуць усё ж такі заўважаны, гэта будзе вельмі і вельмі шкідлівым парушэннем міжнароднага права.

— І які будзе Ваш аліз з такім вынікам?

— Мы зробім усё, што ў нашых сілах, каб дамагчыся ад ўрада Беларусі, каб той нарэшце пачаў паважваць правы працоўных і дзейнасць арганізацый, якія гэтыя правы алейваюць.

— Ягоа кшталі цісць можа ажыццяўляцца і якія наступствы могуць быць для беларускага боку?

— Наступствы магчымых высноў камісіі па даследаваннях МАП пра тое, што правы прафсаюзаў у Беларусі сістэматычна і масава парушаюцца — асабліва палажэнні нумар 87 і 98, якія Беларусь ратыфікавала, — у асноўным палітычны. Гэтыя высновы МАП могуць быць выкарыстаны на любым міжнародным форуме, дзе ўдзельнічае Беларусь, а гэта і Міжнародныя валютны фонд, і Інстытут Еўрапейскага Саюза, і Савет Еўропы. Гэта вельмі дрэнна для міжнароднай рэпутацыі краіны, калі яе крытыкуюць на такім высокім міжнародным узроўні — на ўзроўні камісіі па даследаваннях Міжнароднай арганізацыі працы. У Бірме, напрыклад, камісія абвінавачвала ваенную хунту, якая

правіла ў краіне, не толькі ў парушэннях правоў прафсаюзаў, але і ў злачынствах супраць чалавечнасці. Быў зроблены ціск на хунту...

— А якія наступствы могуць быць для простых людзей?

— Простыя людзі, на мой погляд, не пацярпець ад рашэння Міжнароднай арганізацыі працы. Але ўпадзе давер да беларускага ўрада з боку міжнароднага супольнасці, значна пагоршыцца міжнародная рэпутацыя ўрада і прэзідэнта Лукашэнка. Вы ведаеце, што камісія па правах чалавека ААН наогула прыняла жесткую рэзалюцыю па Беларусі. У будучым годзе, калі сітуацыя ў вашай краіне не зменшана, камісія ААН, хутчэй за ўсё, далася параграфу і пра парушэнні правоў прафсаюзаў. Іншыя міжнародныя структуры будуць таксама праінфармаваны пра справу ўрадаў МАП, што паўплывае і на бізнес-зносны міжнародных прайдрых-малінікцаў з Беларуссю.

— Калі Вы — пракурор, кы Вы выкажыце, то на якім вердыкце будзеце настойваць?

— Вердыкт тут можа быць толькі адзін: беларускі ўрад вінаваты. І мы дакажам гэта.

— Вы, спадар Кучкевіч, увесь час узгадваеце ў справе парушэнняў правоў прафсаюзаў беларускі ўрад і яго міністраў. Але нават калі ў Беларусі сёння разумею, што ніводні міністр у нашым урадзе абсалютна нічога не прымае. У нас прамае рашэнні толькі адзін чалавек. І вы ведаеце гэтага чалавека...

— Мы даводзім да камісіі па даследаваннях МАП таксама той факт, што сапраўды рашэнні прэзідэнта Лукашэнка парушаюць міжнародныя абавязанствы міжнароднага дамоўленасці, нацыянальнае Канстытуцыю, законы, статут аб прафсаюзах... Так, мы гаворым камісіі МАП, што фактычна ў Беларусі кожнае рашэнне супраць незалежнага прафсаюзага руху ідзе ад прэзідэнтскай адміністрацыі і самаго прэзідэнта.

— Калі ні з боку ўрада, ні з боку Лукашэнка, кы гэта было раеш, не будзе ніякай рэакцыі, ці не азначае гэта, што Беларусь будзе забыта як Міжнародная канфедэрацыя свабодных прафсаюзаў, так і МАП?

— Не, гэта не так, Беларусь не будзе забыта. Мы прайшлім падтрымліваць беларускі прафсаюзны рух. Калі ван ўрад і прэзідэнт не будуць паважваць правы прафсаюзаў, яны будуць палітычна крытычны ўрадаў іншых краін — кожны год на спецыяльнай канферэнцыі МАП, якая з'яўляецца аналагам Генеральнага Асамблеі ААН. Дарчы, цалкам магчыма, што праз эканамічны і сацыяльны савет ААН Беларусь

будзе пазбаўлена месца ў гэтай ульпывавай міжнароднай структуры на чарговай сесіі ГА ААН у Нью-Йорку. Так же сама можа адбыцца і ў іншых міжнародных структурах ААН.

— Ці можае параўнаць ішпераніцыяцыя ў Беларусі з сітуацыяй у Польшчы часоў «Салідарнасці»? І дзе, на Ваш погляд, які больш складаны, не гаворачы толькі пра правы прафсаюзаў, а наогул?

— Цяжка параўноўваць вельмі розныя сітуацыі. Абодзве сітуацыі акружаў розны гістарычны кантэкст, розныя моманты развіцця цывілізацыі ў розных частках свету. Што іх аб'ядноўвае, дык гэта тое, што і ў Польшчы часоў Войцеха Ярузельскага, і ў Беларусі часоў Аляксандра Лукашэнка сітуацыя вельмі складаная і небяспечная. Напружанасць, якая існавала ў тагачаснай Польшчы, у адрозненне ад сённяшняга часу ў Беларусі, махавалася на ідэалагічным глебе. Ваенны ўрад Польшчы адказаў на здыстоўства калі 130 актывістаў «Салідарнасці» і правабаронаў. У Беларусі ніводны прафсаюзны актывіст не быў забіты. Дзякуй Богу!

Падкрэслаю, што я не гавару аб палітычных апанентах цяперашняга рэжыму ў Беларусі, я кажу выключна пра прафсаюзных актывістаў. Каліне, Ярануц з Алімпіады пабывалі ў краіне кароткі тэрмін, але нікто на лойтэ тэрміну ў турме не быў асуджаны. У гэтым — адна розніца. Іншая розніца ў тым, што рэжым Лукашэнка анахранічны ў гэтай частцы Еўропы. Гэта апошні рэжым абсалютнай улады ў Еўропе, калі сістэматычна парушае фундаментальныя правы свабоды слова, свабоды слоў, свабоды СМІ. Гэта вельмі аўтарытарны рэжым, які не можа належаць да ХХІ стагоддзя і, каліне, не можа належаць да гэтай часткі свету. Я не ведаю наогул той часткі свету, дзе рэжым Лукашэнка быў бы натуральным.

— Наколькі жыміцызольны, на Ваш погляд, гэты «апошні аўтарытарны рэжым у Еўропе» ў аспрэчдзі краін — членаў НАТО і Еўразонаў?

— Рэжым Лукашэнка кабэ існаваць роўна столькі, колькі людзі ўвай краіны будуць верыць, што Лукашэнка можа прайгнаць прымяненне абсалютнай улады без ускладняў паводу да дэмакратычных прынцыпаў. Іншымі словамі, Лукашэнка будзе ўтрымліваць уладу да таго часу, пакуль людзі будуць дазваляць сабе цярэць рэпрэсіі гэтага чалавека.

Гутарыў Алякс. СІПЧ. Фота аўтара.

СПОРТ

Дружба дружбай...

28 красавіка нацыянальная зборная Беларусі на футболе правядзе на мінскім стадыёне «Дынама» (пачатак у 19.00) товарныя гульні са зборнай Літвы.

А вось наш маладзёжны зборны «адпрацуе» на працягу двух дзён ак дз таварыскіх матчах. Другі склад беларускай «маладзёжкі» згуляе 27 красавіка ў Смаргоні з маладзёжнай зборнай Літвы, а на наступны дзень першы склад паметрыцца сіламі на мінскім стадыёне «Трактор» з рэзэрвістамі са Швейцарыі.

Для нашай маладзёжнай зборнай гэта, можна сказаць, апошняя «прамерка» перад фінальным турнірам, які пройдзе ў Германіі. У сваёй групе 27 мая беларусы згуляюць з камандай Італіі, 29 мая — з харватамі, 1 чэрвеня — са зборнай Сербіі і Чарнагорыі.

Пуцёвак прыбаўляеца.

Спадзіёмся — не турыстычных

Дзят беларускіх сінхроністаў — Крысціна Марковіч і Анастасія Уласенка — заваяваў на кваліфікацыйным турніры лізізію на Алімпійскіх Гульні.

ГОСТИНАЯ

Решительный мужчина Сергей Михалок

«Я умею создавать комфорт для своей любимой женщины», — признался мне в беседе лидер популярной группы «Ляпис Трубецкой» Сергей Михалок. Он так серьезно рассуждал на тему «моя семья», «моя женщина», что в какой-то момент я поняла: в реальной жизни Михалок сильно отличается от созданного им на сцене образа эдакого рубахи-парня, бесшабашного юноши из минского двора.

Сергей Михалок: «У меня действительно любимая жена...»

Усе жонкі няверныя?

Можна толькі здагадацца, як зняреваюць мужчыны, калі даведваюцца пра даследаванне брытанскіх навукоўцаў, што практычна ўсе жанчыны, якія ўзялі шлюб, змянялі сваім мужам.

Здапамогай сучасных метадаў геннай інжынерыі на працягу 5 гадоў вучоныя даследавалі 5 тысяч замужніх англічанак на ўзросце ад 30 да 40 гадоў. І як ішчыра здзіўлялі чопарныя дэжытэлы, калі пасля апрацоўкі сабранай матэрыялу выстэлілася, што 11% дзяцей гэтых жанчын (мужчыны, кожнае дзіця мае таты) народзіліся не ад законнага бацькі. Акрамя таго: у большасці выпадкаў самі маці аб гэтым нават і не падзявалі.

Справа ў тым, што значная частка жанчын пагадзілася на даследаванне метадам уяўлення ў гіпнатычны стан. І падчас сеансу стала вядома, што гэтыя дзеці — ад аднаразовых сексуальных сувязяў. А большасць частка гэтых сувязяў адбылася ў перыяд авуляцыі, у тым 4-5 дзён, калі цяжкіх палюбоўных пацех у жанчын дасягае максімуму. Самі вучоныя ўпэўнены, што ў прыгожай паловы насельніцтва ёсць ген сексуальнай нявернасці, які менавіта ў гэты перыяд і актывізуецца...

6 факторов, подталкивающих женщину к измене

* Вы жадаете, чтобы вас любили, крепко обнимали и держали за руку в кинотеатре. Большинство женщин, которые изменяют мужьям, признаются, что им не хватает в браке прежде всего душевной близости и взаимопонимания.

* Вы вынуждены много ездить по работе. Психологи утверждают, что женщины, которые часто бывают в командировках, нередко подвержены соблазну вступить в мимолетную сексуальную связь. У них для этого больше возможностей, нежели у женщин, находящихся дома.

6 факторов, подталкивающих мужчину к измене

* Жена расстраивается и плачет по любому поводу. Точно установлено, что мужчины, женатые на излишне эмоциональных, неустойчивых и постоянно депрессирующих особях, более склонны к любовным утехам на стороне.

* Секс в браке — это так скучно! Если ваши отношения подходят под это определение, если вам надоело экспериментировать, вполне вероятно, муж отплатит вам тем же. Мужчины не любят скучать в постели.

* Он такой душка! У красавцев верность не является основным качеством.

Выходите замуж за равного. Это касается и внешности, и величины заработка, и уровня образования, и социального статуса. Меньше будет соблазнов и попыток улучшить семейное положение.

Не распыляйтесь. Со временем супруги начинают относиться друг к другу как к чему-то само собой разумеющемуся и не очень пекется о внешнем виде и манерах, нахожаясь дома. И напрасно: привлекнув не реагирующий друг на друга, они выходят (уже в другом виде) на люди и естественное к себе внимание воспринимают едва ли не как сигнал к серьезным действиям.

Секс, секс и еще раз секс! Это весьма эффективная профилактика от измен.

Не починайте на лаврах! Распространенная ошибка многих женщин состоит в уверенности, что уж их-то благоверный точно никуда не денется и никогда не пойдет налево. Увы, стопроцентно нельзя быть уверенной ни в ком. А посему ненавязчивый контроль нужен каждому. Мужчины скорее изменят, если будут знать, что ему все сойдет с рук. И с трудом поднимается на что-то неподобающее, нахальное под страхом быть застуканным.

Проводите больше времени вместе. Это очень укрепляет взаимоотношения.

Не отвергайте помощь. Если вы чувствуете, что ваши отношения развиваются, обратитесь за консультацией к психологам. Не замыкайтесь, будьте активной. Не ждите, что сад будет цвести без полива.

«Домашний очаг».

РАДЗАЛА

682 двайняты і адна трайня нарадзіліся ў мінулым годзе ў Беларусі.

Выпадкі, калі беларуская сям'я атрапа паўнацэннага дзіця альбо трайня немаўлятамі, сустракаюцца рэдка. Лічыце самі: дэ-тас у краіне было зафіксавана 88 тых. 155 год.

Самым «урадавым» на блізнят быў сакавік. У гэтым месяцы на свет адрэа з'явіліся 76 двайнят і адна трайня.

Часцей за ўсё блізнят нараджаюць сталічныя жанчыны. У мінулым годзе ў Мінску зарэгістравана 163 выпадкі, калі нарадзіліся блізнят.

Дарэчы, у 2002 годзе ў Беларусі нарадзіліся 663 двайняты і 5 трайнят, у 2001-м — алавана 636 і 6, у 2000-м — 640 і 5. За апошнія гады выпадкаў, калі адразу нарадзіліся чатыры альбо больш немаўлят не зафіксавана.

Алякс КОВАЧ.

ЁН І ЯНА

Сіндром хранічнага халасцяка

Мужчыны і жанчыны па-рознаму ставяцца да шлюбу. Пасля дваццаці пяці дзячын ужо сур'ёзна турбуюцца наконт свайго незамужняга статусу, у той час як хлопцы ў такім узросце ў шлюбныя кайданы не спяшаюцца.

Мужчыны часта ўпэўнены, што сям'я патрэбна толькі жанчынам. Маўляў, гэта — і паважанае статусу замужняй кабеты, і фінансавая падтрымка, і адчувальнае стабільнасці. Маўляў, нават сям'я з мужчынам, толькі штампама пашпарт пэўнацца... Міф пра тое, што мужчыны не любяць жанчын, асабліва, які лічаць псіхалагі, умацаваўся на нашай савецкай глебе, дзе ўмовы існавання ў сям'і былі няроўнымі. «Мужчына, хоць і спрабаваў стаць галоўным у сям'і, быў на другіх-трэціх ролях, — мяркуе псіхааналітык Мікола Нарыцын (www.partysyn.ru). — Жонка — гаспадыня, маці, захавальніца ачага, а мужык, які казаў адна з маіх кліентаў, кідаў бы зарплату ў фортуку і не блытаўся б пад нагамі». Ну як?

Гісторыя ў тэму

У свае 33 гады Сергей да зааса так і не дайшоў. Любы напек на шлюб успрымаўся як наступ на свабоду і быў нагодай для разрыву адносін з жанчынай. Да тых, хто яго хадаў, быў вялікім, ціскаваці да такіх жанчын прытулялася. Што яны здзіўлялі: за гэтым хлопцам заўсёды ўстаілі дэталі прыстойнасці жанчыны. Але ўсё ён рана ці позна махаў рукой. «Раздзяжэная сама думка, што мяне хтосьці раздзяжае ў ролі сямейнага аб'екта», — казаў Сергей.

На ўладкаванні амурух спрыяў сабы разаментаваны. Спачатку — вуноба, пасля — міліцыйская праца, кады забірала шмат выслідкаў. Мабільны, толькі, што на асабістае жыццё часу не застава-лася. Яно было, гэтае асабістае жыццё, але ў практыцы паміж асабістым і шлюбнымі клопатамі. І калі раней жыў, у 25—27 гадоў, думка пра шлюб не падава-лася тады вар'яцкай, то зараз, пасля працы, калі чалавек пры-чынаўся жыць па сваіх правілах, са сваімі звычкамі і сваімі прабле-мамі... Даводзіць камусці выховаць дзіця?

«Якая яна, жанчына, з якой бы ты хацеў звязваць сваё жыццё?» — некай запіталася я ў заўзятых ха-лосцякаў. «Мяне зараз можна зва-заць толькі дзіцем», — быў адказ.

Меркаванне псіхааналітыка Міколы Нарыцына: За свабоду чапляюцца мужчыны, якія ў сабе няўпэўненыя... Пашпартны ўзрост мужчыны не з'яўляецца паказчыкам гатоўнасці стварыць сям'ю і апаціць сямейнае жыццё! І кры-тэрыі «табе яшчэ рана жаніцца» альбо «табе даўно трэба жаніцца» неабгрунтаваны. Заарэавацца, што адзін псіхалагічэскі паказчы-вак — сям'я ўжо ў 17—18 гадоў, а другі застаецца інфанта-льным і пастаянным. Самыя янына стаяць у кожнага свая, і адпа-ведна патрэба стварыць сям'ю — таксама. Так што мужчыне, які добраахотна ідзе ў загс, сям'я патрэбна так, як і жанчыне, калі ён больш! Але толькі, калі ён здольны ўсе сямейныя дабра-ты апаціць на заслугу. А не рабіць выгляд, што ён жыве ў сям'і толькі з-за націску жонкі. Такіх мужчын трэба гнаць ад сябе ішчэ да шлюбу, інакш яны ўсё жыццё будуць папракаць: маўляў, я

Зараз былова втэна-алкаголіка не пазіцца. Малады тата, добры, надзейны муж. Давка велікі па-добна на яго. «Я думаю, так было патрэбна, каб я ажаніўся менаві-т ў такім узросце. Рана ці позна чалавек пастае перад выбарам: альбо так, альбо ніяк. Перадмыш-ляюць надойшоў і ў маім жыцці».

Меркаванне Міколы Нарыцына: Мужчынам сям'я патрэбна яшчэ больш, чым жанчынам! Сям'я — гэта не толькі ваша адказнасць, але і адказнасць

мужа (жонкі) за вас. Менавіта по-шукі «абароны» і ляжаць частей за ўсё ў імкненні стварыць сям'ю.

Чаму мужчыны не спяшаюцца на шлюб? Рэгістрацыя шлюбу — сродак, які рэгламентуе сексуальнае жыццё чалавека. Многія мужчыны таму лічаць: няўжо яны сабе ворагі? — стварэць сям'ю, у якой іх будуць абмя-жоўваць ледзь ці не ў самым да-рагім (не лічычы, вядома, выпукі і футбола)? Канешне, пры такіх умовах сям'я мужчыне не надта патрэбная... Аднак усе ж няма-ла мужчын гэтую сям'ю ствараюць. Прымуова? Дзеся жанчыны? Не. Няўжо ўсе імпатэнтны? Такса-ма не. Дзеся чаго ж мужчыны развіваюцца са сваймі сексуаль-най свабоды? А дзеся таго, што ў сямейных ставенках яны таксама знаходзілі для сябе многа добра-га, зручнага і патрэбнага. У пры-ватнасці, гэта:

- статус сапраўднага галавы сям'і, якому прыназоўна і паважа-юць. Дарэмна вы лічыце, што мужчына не дарэжыць гэтым! Многія лічаць гэта больш галоўным, чым секс;
- стабільная сексуальная партнёрства; акрамя таго, факт рэгістрацыі здымае многія інты-мныя комплексы жанчын;
- аб'яднанне маёмасці мужа і жонкі і імкненне яго памнажаць зноў жа з карысцю для абодвух;
- забеспячэнне бытавога тылу;
- унутрысямейны падзел прашы, выдатны абодвум;
- афіцыйнае права браць удедз у выхаванні дзяцей, псіха-лагічна гарантыя таго, што гэта ЯГО дзеці.

Вольга КЛАСКОЎСКАЯ.

ЧАСТНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ

Куплю Награды СССР, иконы, картины, бронзо-вые, фарфоровые статуэтки, книги, монеты до 1917-го, купю-ры США до 1930 года, кортики, саблю, немецкие трофеи. Тел.: 282-75-52, 8-029-482-75-52.

Продаю А/м «Фольксваген-Сантана» (1983 г.в., в хорошем состоянии). Тел.: 215-33-93, 615-33-93.

Монтирую Видеодомофоны, видеона-блюдение. (8-0297) 61-52-31, (8-0297) 51-72-60.

Считать недействительным Утерянное удостоверение инваиди II гр., выданное Мин-ским микрайонным ВТЕК Мин-ноблсабса 29.06.92 г. на имя Кишени Николай Сидорович.

Адрес редакций: 220030, Минск, вул.Энгельса, 34а. Прямая: (017) 206-68-71. Тэл./факс рекламная аддзела: 206-69-04, 206-69-06. E-mail: nv@promedia.by http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці раздзяліць матэрыялы не раздзяліў і не вяртае, права ўступлен-ня ў перадачу гэтае сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Матэрыялы, якія не падлягаюць апрацоўцы, у тым ліку аўтарскія, не падлягаюць апрацоўцы. Пасведчэнне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчэн-не аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты адрэававаны з дыпламатычнай адрэавацы на ААТ «Красная звезда», 220073, г. Мінск, 1-ы Загародны завулак, 3. Падпісаны ў друку ў 15.00. Аб'ём 2 друку. Тираж: 27 790 экз. Заказ № 632.